

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Lucií Vítkovou v právní věci

žalobce: **Harvardský průmyslový holding, a. s. – v likvidaci**, IČ: 44269595
sídlem: Uhelný trh 414/9, Praha 1, 110 00

zástupce žalobce: JUDr. Evelyn Lojdová, advokát, sídlem: Pařížská 67/11, Praha 1, 110 00

proti
žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČ: 00025429,
sídlem: Vyšehradská 427/16, Praha 2, 128 10

zástupce žalovaného: ÚZSVM, IČ: 69797111, sídlem: Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2, 128 00

o zaplacení 27 171 041,90 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 125 800 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 9,75% ročně od 15.6.2018 do zaplacení, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku ve výši 27,045.241,90 Kč se zákonnými úroky z prodlení z této částky ve výši 9,75% ročně od 15.6.2018 do zaplacení.
- III. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 1.800 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení shora uvedené částky s příslušenstvím
Shodu s prvopisem potvrzuje Mikušková Lenka

sestavující se z dílčích nároků, a to nároku ve výši 266 926 Kč, jakožto náhrady škody dle zákona č. 82/98 Sb., spočívající ve vynaložených nákladech řízení protistraně v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 4 sp. zn. 38 C 275/2012, dále uplatnil dílčí nároky spočívající v nákladech řízení zaplacené žalobcem protistraně v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. 43 C 277/2004 v částce 53 656 Kč, uložené žalobci rozsudkem z 1.12.2015, když šlo pouze o část nákladů vynaloženém v soudním řízení, které vyústilo ve vydání nezákonného rozhodnutí, a dále částku 27 310,50 Kč z téhož řízení, které musel vynaložit sám žalobce na své právní zastoupení, a dále se domáhal zaplacení částky 26 573 149,40 Kč, jakožto povinnosti k zaplacení náhrady škody, která mu byla uložena v rámci rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 8 C 248/2015, a taktéž přiměřeného zadostiučinění za 14 let trvající řízení vedené u téhož soudu pod sp. zn. 43 C 277/2004. Celkově tedy uplatnil nárok na náhradu majetkové škody a přiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 27 171 041,90 Kč z titulu nezákonných rozhodnutí a nesprávného úředního postupu dle zákona č. 82/98 Sb. To vše za situace, kdy žalobce uváděl, že bylo vedeno řízení u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 43 C 277/2004 o určení vlastnického práva k nemovitostem, kde rozhodnutím z 13.5.2011 bylo určeno vlastnické právo žalobce, následně bylo podáno dovolání proti tomuto rozhodnutí a Nejvyšší soud České republiky rozhodnutím z 27.11.2014 zrušil tento rozsudek s tím, že žaloba byla následně 1.12.2015 zamítnuta. Žalobce uváděl, že v důsledku nezákonného rozhodnutí byl nucen zaplatit náhradu nákladů řízení a taktéž náhradu nákladů odvolacího řízení, když se původně, na základě rozsudku soudu prvního stupně, potvrzeného rozsudkem soudu odvolacího, stal vlastníkem uvedených nemovitostí a tyto přebíral k 1.6.2012. Až po cca 2 a půl letech projednávání rozhodl Nejvyšší soud svým rozsudkem shora citovaným tak, že rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení, když žalobce uváděl, že v dané věci byly vydány rozsudky, které představují nezákonná rozhodnutí a žalobce ztratil právní titul k užívání nemovitostí. Následně 11.1.2015 byl nucen předat nemovitosti zpět protistraně. Zmíněné nemovitosti tak mohl užívat pouze v období od 1.6.2012 do 11.1.2015. Podal následně ústavní stížnost, která byla ovšem odmítnuta pro svoji předčasnost. Následně po vydání nového rozhodnutí dne 1.12.2015, kterým byla žaloba zamítnuta, bylo toto rozhodnutí potvrzeno i Městským soudem v Praze, jako soudem odvolacím, a taktéž v rámci dovolání bylo toto odmítnuto Nejvyšším soudem, ústavní stížnost taktéž nebyla úspěšná, když byla odmítnuta rozhodnutím Ústavního soudu ze dne 13.3.2018 pod sp. zn. IV. ÚS 625/17. Žalobce uváděl, že v důsledku rozsudků následujících nemohl pokračovat ve své žalobě proti původnímu žalobci na zaplacení částky 25 968 000 Kč, jako náhrady za bezdůvodné obohacení spočívající v neoprávněném užívání nemovitosti, neboť k žádnému bezdůvodnému obohacení nedošlo, proto následně vzal svou žalobu zpět (toto řízení probíhalo u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp.zn. 38 C 275/2015 původně o zaplacení částky 25 968 000 Kč žalobcem, jako náhrady za bezdůvodné obohacení spočívající v neoprávněném užívání nemovitostí, a to díky pravomocnému rozsudku z předešlého řízení nežli byl tento zrušen Nejvyšším soudem). Uváděl, že taktéž byl podán návrh na předběžné opatření, jemuž bylo 2.9.2014 vyhověno, 10.10.2016 vzal žalobce v důsledku výsledků řízení pod sp. zn. 43 C 277/2004, v rámci něhož pozbyl vlastnické právo k předmětným nemovitostem žalobu zpět, neboť odpadl právní titul a řízení bylo zastaveno. V tomto řízení pak byl nucen vynaložit náklady řízení ve výši 266 926 Kč, předběžné opatření bylo následně zrušeno. Dále žalobce uváděl, že bylo zahájeno poté řízení proti současnému žalobci, který vystupoval v procesním postavení žalovaného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 8 C 248/2015 o zaplacení 20 000 000 Kč a náhrady nákladů řízení jako škody vzniklé v důsledku vydání předběžného opatření v řízení předešlém. 27.6.2016 byl vyhlášen ve věci rozsudek, jímž byla uložena povinnost současnému žalobci v procesním postavení žalovaného k zaplacení této náhrady škody. Ze všech těchto nezákonných rozhodnutí, respektive nesprávného úředního postupu v řízení vedeném pod sp. zn. 43 C 277/2004 u Obvodního soudu pro Prahu 4, za 14 let řízení, které žalobce spatřoval jako nepřiměřeně dlouhé, žádal žalobce shora uvedené nároky. Tyto nároky žalobce u žalované uplatnil předběžně dne 14.12.2017 dle zákona č. 82/98 Sb., žalovaná však stanoviskem ze 14.6.2018 nárokům žalobce nevyhověla.

2. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby v plném rozsahu, nespornou skutečností učinila uplatnění nároků žalobcem u žalované jako dílčích nároků na náhradu škody a nepřiměřeného zadostiučinění za nemajetkovou újmu z řízení vedených před Obvodním soudem pro Prahu 4, pod shora uvedenými spisovými značkami. Uvedla, že ani jeden z dílčích nároků neuznala co do důvodu a výše, a to ani částečně, když rozebrala průběh jednotlivých řízení popsanych shora, vedených pod spisovými značkami 43 C 277/2004, 38 C 275/2015 a 8 C 248/2015. Pokud jde o nárok na náhradu škody ve výši 53 656 Kč, jakožto náhrady nákladů řízení za tzv. nadbytečnou část řízení, vzhledem k existenci nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 43 C 277/2004, žalovaná uvedla, že o takové náklady se nejedná a nelze takovému nároku vyhovět, neboť ačkoliv ve věci shledala vydání nezákonných rozhodnutí, uvedla, že je nesporné, že tato rozhodnutí byla vydána ve prospěch žalobce. Shodně pak nevyhověla náhradě nákladů vlastního právního zastoupení, které mají být součástí nákladů řízení, pokud jde o nárok na náhradu vlastního právního zastoupení žalobce z předmětného řízení. Pokud jde o nárok na náhradu škody ve výši 266 926 Kč, představující povinnost k náhradě nákladů řízení protistraně dle poměru úspěchu ve sporu v řízení vedeném před Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. 38 C 275/2012, ani tuto náhradu škody žalovaná neuznala, neboť uvedla, že žalobce toto řízení vyvolal v době, kdy věděl, že rozsudek ve věci Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 43 C 277/2004 je napaden dovoláním, přičemž nesouhlasil s přerušением řízení do doby skončení tohoto dovolacího řízení a činil dále aktivní procesní kroky vůči žalované společnosti. Svou žalobu vzal zpět 10.10.2016, tedy ještě před znalostí výsledku druhého dovolacího řízení v projednávané věci. Žalovaná uvedla, že žalobce si nemohl být jist tím, že pokud uspěl v jiném řízení ohledně určení vlastnictví k nemovitosti, že bude úspěšný i v dalším řízení, které vyvolá na základě žaloby na vydání bezdůvodného obohacení spočívající ve vybírání nájemného z nemovitosti, a to za situace, kdy by i takové rozhodnutí nebylo zrušeno. Pokud jde o rozhodnutí a náhradu nákladů řízení, uvedla, že samotný výsledek nemusí kopírovat předmětné řízení, a tedy uváděla absenci příčinné souvislosti. Pokud jde o poslední z nároků na náhradu škody jako takové, ve výši 26 573 149,40 Kč, jakožto nároku na náhradu škody spočívající v uložení povinnosti žalobci k náhradě škody protistraně, která byla uložena pravomocným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 8 C 248/2015-67 dne 27.6.2016, uvedla žalovaná, že ani plnění pravomocně uložené povinnosti škodu nepředstavuje. V dané věci zaniklo-li nebo bylo-li zrušeno nařízené předběžné opatření z jiného důvodu, než že návrhu ve věci samé bylo vyhověno, nebo protože právo navrhovatele bylo uspokojeno, je navrhovatel povinen nahradit škodu a jinou újmu každému, komu předběžným opatřením vznikla. Této odpovědnosti se pak navrhovatel nemůže zprostit, ledaže by ke škodě nebo k jiné újmě došlo i jinak. Pokud jde o poslední z nároků, nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu z titulu nesprávného úředního postupu v řízení vedeném pod sp. zn. 43 C 277/2004, když žalobce namítal nesprávný úřední postup spočívající v nepřiměřené délce řízení a žádal za něj finanční zadostiučinění ve výši 250 000 Kč, žalovaná rozebrala průběh projednávaného řízení s tím, že v dané věci dospěla k závěru, že řízení trvalo po délku 13 let a 4 měsíce, kterou však nehodnotila jako nepřiměřenou s ohledem na úkony účastníků a soudu a taktéž rozhodování ve věci samé. Žalovaná shrnula, že řízení probíhalo před třemi stupni soudní soustavy a dále před Ústavním soudem, ve věci samé rozhodoval soud první 3x, odvolací soud 3x, Nejvyšší soud 2x a Ústavní soud taktéž 2x, když přitom dále soudy rozhodovaly o četných návrzích účastníků na nařízení předběžného opatření, zrušení předběžného opatření a o opravných prostředcích proti rozhodnutím o nich. Uvedla, že v průběhu řízení neshledala průtahy spočívající v nečinnosti soudu. Úkony na sebe navazovaly v přiměřených lhůtách a vedly k vyřešení věci samé. Dále uváděla taktéž extrémní procesní složitost předmětného řízení, skutkovou i právní, když předmětem sporu byl návrh žadatele na určení vlastnictví nemovitosti, když tento návrh odůvodňoval neplatností kupní smlouvy uzavřené předchozím managementem žalobce za žalovanou z důvodu neuhrazení kupní ceny. Žalovaná se vyjadřovala k četnosti provedení dokazování, k prodlužování řízení, které zapříčinil sám žalobce, když žádal opakovaně o doplnění návrhu na poskytování lhůty k doplnění tvrzení a taktéž jednání, byla opakovaně, s ohledem na prodlužování lhůt, odročována. Sám žalobce potom stížnost na průtahy ani návrh na určení lhůty k procesnímu úkonu nepodával. Žalovaná proto pro absenci

odpovědnostního titulu i tento nárok považovala bezdůvodným.

3. Mezi účastníky bylo učiněno nesporným uplatnění nároku žalobcem u žalované 14.12.2017, dle zákona č. 82/98 Sb., pokud jde o nároky, které jsou aktuálně předmětem žalobního petitu a nevyhovění nároku žalovanou stanoviskem ze 14.6.2018.
4. Mezi účastníky zůstala spornou oprávněnost nároku na náhradu škody, pokud jde o majetkovou újmu, a taktéž nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu z odpovědnostních titulů popsaných shora. Ke sporným nárokům soud prováděl dokazování listinnými důkazy, přílohovými spisy Obvodního soudu pro Prahu 4, ze kterých má za prokázány následující skutečnosti: Z podstatného obsahu spisu **Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 43C 277/2004** má soud za zjištěny následující úkony soudu a účastníků: 3.11.2004 byla podaná žaloba Harvardským průmyslovým holdingem, a.s. v likvidaci proti původnímu žalovanému Victoria Security Printing, a.s. o určení vlastnictví k nemovitostem včetně návrhu na vydání předběžného opatření, následně bylo vydáno usnesení Obvodním soudem pro Prahu 4 5.11.2004 o odmítnutí návrhu na vydání předběžného opatření, usnesením z 5.11.2004 byl dále žádán žalobce k doplnění obchodního jména a názvu a sídla právnické osoby a zástupců, tedy k odstranění vad žaloby, následně došlo k podání soudu 29.11.2004 ze strany žalobce k výzvě soudu, následovala výzva k zaplacení soudního poplatku 29.12.2004 a opětovná výzva z 18. srpna 2005 k zaplacení soudního poplatku, usnesením z 4.8.2005 byl odmítnut návrh na vydání předběžného opatření, respektive vydáno opravné usnesení do tohoto návrhu a dále vrácen soudní poplatek z předběžného opatření, následně je založeno vylepení kolkových známek ohledně zaplacení soudního poplatku, vyjádření následně bylo přeposíláno straně žalované 16.9.2005, vyjádření žalovaného soud obdržel 4.10.2005, dne 26.1.2006 soud vydal předběžné opatření, kterým nařídil žalovanému povinnost zdržet se jakéhokoliv nakládání s nemovitostmi zapsanými v katastru nemovitostí vedenými Katastrálním úřadem pro hl. m. Prahu na LV 1619 zde uvedenými, dále je ve spise založen návrh na vydání předběžného opatření spolu s podáním návrhu u Obvodního soudu pro Prahu 4 ohledně složení částky 100 000 Kč z 22.1.2006, ve spise dále založeno usnesení z 26.1.2006 s doložkou PM ohledně nařízení předběžného opatření ve spojení s rozhodnutím MS v Praze na č.l. 59, když zde bylo rozhodováno usnesením Městského soudu v Praze k podanému odvolání s tím, že bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, právní moci nabylo rozhodnutí 26.5.2006, žalobce žádostí doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 4 15.9.2006 žádal o prodloužení soudcovské lhůty stanovené v přípisu z 24.8.2006 k podání vyjádření, následně došlo ke změně rozvrhu práce a byla pověřena vedením řízení nová soudkyně, ústní jednání bylo nařízeno na 6.2.2007 referátem z 2.1.2007, následovala žádost žalobce o odročení ústního jednání doručená 18.1.2006, ústní jednání k žádosti žalobce bylo odročeno na 15.2.2007, ústní jednání konáno, následně odročeno na 5.4.2007, následovala další žádost zástupce žalobce o odročení ústního jednání doručená 3.4.2007 a návrh žalované na zrušení předběžného opatření adresovaný soudu 4.4.2007, 5.4.2007 soud pak odročil doplněnou žádost zástupci žalobce o odročení ústního jednání, ústní jednání bylo odročeno za účelem opětovného předvolání žalobce na 31.5.2007, následovalo vyjádření žalobce k návrhu žalovaného na zrušení předběžného opatření z 30.5.2007, dále protokol o ústním jednání z 31.5.2007, ústní jednání bylo konáno, následně za účelem vyčkání převzetí dokladů zadržovaných PČR likvidátorem a sdělení dalšího procesního stanoviska s případnými návrhy na doplnění dokazování odročeno na 11.9.2007, 11.9.2007 bylo ústní jednání opětovně konáno u Obvodního soudu pro Prahu 4 a následně za účelem rozhodnutí o návrhu na zrušení předběžného opatření odročeno na 16.11.2007, usnesením z 29.10.2007 byl zamítnut návrh žalované na zrušení předběžného opatření, 16.11.2007 bylo konáno další ústní jednání – provedeny listinné důkazy a následně jednání odročeno na 10.1.2008 za účelem opětovného návrhu na zrušení předběžného opatření a dalších návrhů účastníků, 10.1.2008 bylo konáno další ústní jednání – opětovně prováděny listinné důkazy, jednání následně odročeno na 4.3.2008 za účelem vyžádání uvedených dokladů od PČR s výhradou důkazů dalších, důkazní návrhy žalobce soud obdržel 21.1.2008, následovala žádost o odročení od zástupce žalobce adresovaná soudu 5.3.2008 a ve spise založen protokol o jednání z 4.3.2008, které následně bylo odročováno na

22.4.2008 za účelem opětovného předvolání účastníků, následovaly žádosti ohledně platného práva Švýcarské konfederaci adresované soudkyní 13.května 2008 – Ministerstvu spravedlnosti, vyjádření žalobce s návrhy na doplnění důkazů z 24. května 2008, vyjádření žalovaného ve věci z 6.6.2008, následně protokol z ústního jednání konaného 10.6.2008, které bylo konáno, provedeny listinné důkazy a za účelem doplnění dokazování a překlada dodatku smlouvy s výhradou důkazů dalších odročeno na 18.7.2008, soud následně obdržel vyjádření žalobce 7.7.2008, taktéž 17.7.2008 vyjádření žalobce, dále je založen protokol o ústním jednání z 18.7.2008, kdy byly opětovně provedeny listinné důkazy včetně rozhodnutí Vrchního soudu a Městského soudu v Praze a jednání odročeno na 9.9.2008 za účelem vyžádání dalších dokladů, následovala žádost žalobce o doručování prostřednictvím faxu – konkrétně Ing. Častorála, dále vyjádření žalovaného ve věci 5.9.2008, ve věci dál založen protokol z 9.9.2008, kdy byly zamítnuty některé návrhy na doplnění dokazování ze strany žalovaného a následně jednání odročeno za účelem závěrečných návrhů na 26.9.2008, soud obdržel závěrečný návrh žalovaného 22.9.2008 a taktéž závěrečný návrh žalobce, 26.8.2008 v rámci ústního jednání došlo k přednesu závěrečných návrhů a následně i k vyhlášení rozhodnutí, kdy pod výrokem I. byla žaloba zamítnuta, pod výrokem II. rozhodováno o náhradě nákladů řízení, ve věci bylo žalobcem podáno odvolání 13.11.2008, následně vyzván k zaplacení soudního poplatku, který byl následně složen a taktéž následně podáno vyjádření k odvolání žalobce, předkládací zprávou byla věc předložena MS v Praze dne 29.1.2009 a na 13.5.2009 bylo nařízeno odvolací jednání, usnesením MS v Praze č.j. 54 Co 19/2009-232 ze dne 13.května 2009 byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc mu vrácena k dalšímu řízení, vyznačena je doložka 18.6.2009, následovalo vyjádření žalované z 13.8.2009, vyhovění k výzvě soudu ohledně zaslání listin, nařízení ústního jednání na 20.10.2009 referátem z 2.9.2009 a dále zaslání důkazních návrhů žalobce 19.10.2009, z protokolu z ústního jednání z 20.10.2009 vyplývá jeho konání před Obvodním soudem s tím, že byly opětovně provedeny listinné důkazy za účelem prostudování dokladů předložených až před jednáním bylo jednání zrušeno na 11.12.2009, následovalo vyjádření k důkazům ze strany žalobce z 18.11.2009 a vyjádření taktéž žalobce, následující protokol u ústního jednání z 11.12.2009 vyplývá konání jednání a následně odročení jednání na neurčito za účelem označení důkazů z trestního spisu, které mají být vyžádány, žalobce sděloval 20.1.2010 ve svém podání rozhodné skutečnosti pokud jde o důkazní návrhy, další důkazní návrhy pak žalobce sděloval 26.4.2010, ústní jednání bylo nařízeno na 23.9.2010 referátem z 14.9.2010, další důkazní návrhy žalobce soud obdržel 30.8.2010, následovala žádost o odročení jednání ze strany žalovaného – doručena soudu 10.9.2010, této bylo vyhověno a ústní jednání následně odročeno na 11.11.2010, 11.11.2010 bylo konáno ústní jednání – proveden výslech svědka Jakuba Sedláčka a ústní jednání odročeno na 21.1.2011, toto jednání následně bylo přeodročeno na 25.2.2011 a dále bylo jednání přeodročováno na 22.4.2011 z důvodu dosud nevydaného rozsudku MS v Praze k usnesení ve věci a dále jednání opětovně odročeno na nový termín 6.5.2011 z důvodu žádosti zástupce žalobce z důvodu dovolené, vyjádření žalobce soud obdržel 26.4.2011, ústní jednání bylo konáno 6.5.2011, provedeny listinné důkazy i z přílohových spisů a následně za účelem vyhlášení rozsudku jednání odročeno na 13.5.2011 v 9,00 hodin, v mezích soud obdržel vyčíslení nákladů řízení od účastníků a závěrečné návrhy a 13.5.2011 byl ve věci vyhlášen rozsudek, jímž bylo žalobě vyhověno a následně taktéž rozhodováno o náhradě nákladů řízení – částka 77 570 Kč, kterou byla žalovaná povinna zaplatit žalobkyni, následoval návrh žalované na zrušení předběžného opatření spolu s návrhem na vydání předběžného opatření z 2.6.2011, odvolání podané dne 27.6.2011 ze strany žalovaného a doplnění odvolání 1.7.2011, tato podání byla přeposílána a následně žádáno zaplacení soudního poplatku ze strany žalovaného usnesením z 2.8.2011, soudní poplatek byl doplacen 9.8.2011 následoval návrh na vydání předběžného opatření doručený 11.8.2011 soudu, usnesením ze dne 15. srpna 2011 bylo rozhodováno o odmítnutí návrhu žalobkyně na vydání předběžného opatření a o náhradě nákladů řízení, žalobce podával vyjádření k odvolání žalovaného, dále soud obdržel vzdání se odvolání do usnesení soudu o odmítnutí návrhu na vydání předběžného opatření dne 2.9.2011, došlo k ukončení právních zastupování žalovaného, o čemž byl soud informován, usnesením z 1. prosince 2011 byla vrácena jistota ve výši 50 000 Kč žalobkyni, předkládací zprávou 27.12.2011 věc předložena MS v Praze k rozhodnutí ve věci, u MS v Praze proběhlo odvolací jednání 29.2.2012, které bylo následně

odročeno na 4.4.2012, dále soud obdržel 15.3.2012 žádost o odročení ústního jednání ze strany žalobce, dále doplnění vyjádření žalobkyně, dodání písemného dokumentu odborného vyjádření 30.3.2012 a stanoviska, v rámci ústního jednání konaného před odvolacím soudem 4.4.2012 došlo k vyhlášení rozsudku, jímž byl rozsudek soudu prvního stupně pod výrokem I. změněn jen tak, že výše nákladů řízení činí částku 74 690 Kč a platebním místem je JUDr. Jiří Marek, CSc., jinak bylo potvrzeno a dále rozhodováno o nákladech odvolacího řízení ve výši 21 200 Kč, když byla určena povinnost žalované zaplatit žalobkyni tyto náklady řízení, rozsudek je opatřen doložkou právní moci 10.5.2012, ve spise je dále založena žádost, respektive stížnost na průtahy v řízení adresovaná Obvodnímu soudu pro Prahu 4 23.12.2011 ze strany Mgr. Tomáše Pelikána a následné vyřízení žádosti místopředsedou Obvodního soudu pro Prahu 4 27.12.2011, dále bylo podáno dovolání proti rozsudku MS v Praze 15.6.2012 s návrhem na odkladem vykonatelnosti, následovala výzva k zaplacení soudního poplatku z podaného odvolání 18. června 2012 a taktéž žádost k vyjádření se dovolání protistraně, usnesením ze dne 18.6.2012 bylo rozhodováno o vrácení jistoty žalobkyni, následovalo doložení plné moci k výzvě soudu ohledně podaného dovolání 25.6.2012, žádost o prodloužení soudcovské lhůty k podání vyjádření k dovolání ze strany žalobce, zaplacení soudního poplatku z dovolání a vyjádření k dovolání doručované 31.7.2012 ze strany žalobce, toto podání, tedy vyjádření k dovolání, bylo přeposíláno protistraně a následovala žádost o předložení věci dovolacímu soudu z 8.8.2012 ze strany zástupce žalovaného, předkládací zprávou z 20.8.2012 byla věc předložena Nejvyššímu soudu ČR k rozhodnutí o dovolání, následovalo doplnění návrhu na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí adresované Nejvyššímu soudu 26.11.2012 a dále předložení listinného důkazu a vyjádření k dovolání ze strany zástupce žalobce, dovolací návrh byl dále doplňován 18.3.2013 ze strany žalovaného, další doplnění návrhu na odklad vykonatelnosti došlo soudu 23.5.2013, další vyjádření žalovaného 21.11.2013 a další repliky na vyjádření žalobce z 21.11.2013 ze strany žalovaného 27.6.2014, další vyjádření žalovaného 14.10.2014, následuje protokol o vyhlášení rozsudku dovolacím soudem 27.11.2014, jímž byl vydán rozsudek a rozhodnutí soudu prvního stupně a druhého stupně zrušeno a vrácena věc soudu prvního stupně k dalšímu řízení s doložkou právní moci 5.1.2015, dovolací soud v odůvodnění svého rozhodnutí především uvedl ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu, od které se soudy odchyly, taktéž se vyjadřoval k samotnému meritu věci, pokud jde o dobrou víru, právní posouzení dobré víry a nutnost případného poskytnutí poučení ve smyslu ust. § 118a odst.2 o.s.ř., ústní jednání ve věci bylo nařízeno na 3.3.2015 soudem prvního stupně, a to referátem z 20.1.2015, následovalo vyjádření žalovaného 20.1.2015 doručované soudu, dále návrh žalobkyně na přerušování řízení doručovaný 18.2.2015 do rozhodnutí o ústavní stížnosti, která byla podána s tím, že řízení bylo usnesením 19.2.2015 přerušeno do pravomocného rozhodnutí stížnosti uvedené u Ústavního soudu pod sp. zn. IV.ÚS 502/15, následovalo vyjádření žalobce k odvolání žalovaného proti usnesení z 19.2.2015, které bylo podáno a věc předložena následně k rozhodnutí o odvolání Městskému soudu v Praze, když usnesením ze dne 11.8.2015 bylo rozhodnutí soudu prvního stupně zrušeno a věc vrácena soudu k dalšímu řízení, usnesení bylo zrušeno pro nedostatek řádného poučení ve smyslu ust. § 219a odst.1 písm. a), b), usnesením 31.8.2015 soud prvního stupně uložil žalované vyjádřit se ve smyslu ust. § 118a odst. 2 resp. § 118a odst. 1,3 ve smyslu závazného pokynu Nejvyššího soudu ČR k meritorním otázkám, vyjádření žalované soud obdržel 9. září 2015, ústní jednání bylo nařízeno na 5.11.2015, následovala žádost o zrušení ústního jednání a jednání odročeno na 1.12.2015 z důvodu doložené kolize dříve nařízeným jednáním zástupce žalobkyně, ústní jednání proběhlo 1.12.2015, návrh žalobkyně na přerušování řízení do pravomocného skončení řízení vedeného u Ústavního soudu byl zamítnut a ve věci byl vyhlášen rozsudek, jímž pod výrokem I. byla žaloba zamítnuta, a pod výrokem II. rozhodováno o náhradě nákladů řízení, které nebyly specifikovány v tomto protokole, následovalo vyčíslení nákladů řízení žalované, písemné vyhotovení rozhodnutí s doložkou právní moci 26.5.2016 ve spojení s rozsudkem MS v Praze na č.l. 935, když proti rozsudku prvního stupně bylo podáno odvolání dne 28.12.2015 a následně odůvodnění odvolání 6.1.2016, soud následně vyzýval žalobce k zaplacení soudního poplatku z odvolání 22.1.2016, 18.2.2016 byla věc předložena odvolacímu soudu k rozhodnutí o odvolání, 13.4.2016 ve věci vyhlášen rozsudek odvolacím soudem č.j. 54Co 77/2016-935 s doložkou právní moci 26.5.2016, jímž byl rozsudek soudu prvního stupně

potvrzen a rozhodováno o náhradě nákladů odvolacího řízení ve výši 2 904 Kč, kdy byla uložena povinnost žalobkyni tyto zaplatit žalované, ve věci bylo dále podáno dovolání ze strany žalobkyně a to 18.7.2016, opětovně došlo k vyzývání k zaplacení soudního poplatku usnesením 22.7.2016, soudní poplatek byl následně zaplacen, následovalo vyjádření žalované k dovolání 27.července a předkládací zprávou z 19.8.2016 byla věc předložena Nejvyššímu soudu ČR, následovala replika žalobkyně k vyjádření žalované k odvolání 21.11.2016 a následně rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3859/2016-967 ze dne 30.listopadu 2016, jímž bylo dovolání odmítnuto a dále uložena povinnost žalobci zaplatit žalovanému náhradu nákladů dovolacího řízení ve výši 4 114 Kč, ve věci bylo vydáno ještě opravné usnesení Nejvyšším soudem ČR 18.1.2017 s doložkou právní moci 30.1.2017 ohledně označení zástupců stran a dále je ve spise založeno rozhodnutí Ústavního soudu o odmítnutí ústavní stížnosti pod sp. zn. IV.ÚS 625/17 vydané dne 13.března 2018

Z podstatného obsahu spisu **Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 8C 248/2015** má soud za zjištěn následující průběh řízení: 26.6.2015 podaná žaloba proti žalobci v procesním postavení žalovaného o zaplacení 20,000.000 Kč s návrhem na vydání platebního rozkazu, následně výzva k zaplacení soudního poplatku z 30.6.2015 pro žalobce, platební rozkaz vydán dne 17. července 2015 a následný odpor žalovaného z 29.7.2015, odůvodnění odporu soud obdržel 20.8.2015, vyjádření žalobkyně k odporu 6. října 2015 a následně usnesením ze dne 22.10.2015 bylo řízení přerušeno do pravomocného skončení řízení vedeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp.zn. 43C 277/2004, následně k podanému odvolání ve věci rozhodoval Městský soud v Praze, který změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že se řízení nepřerušuje, a to usnesením z 17.února 2016, dále nařízené ústní jednání na datum 27.6.2016 referátem z března roku 2016, protokol o jednání z 27.6.2016, kdy byly provedeny listinné důkazy a následně ve věci vyhlášen rozsudek, jímž bylo žalobě vyhověno a dále rozhodováno o náhradě nákladů řízení, spis byl následně po podaném odvolání předkládán k Městskému soudu v Praze – předkládací zprávou z 7.12.2015, taktéž následovala žádost žalobkyně o vydání opravného usnesení, na které bylo reagováno usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 19.července 2016, kdy byl opraven výrok pod bodem II., žalovaná žádala o osvobození od soudního poplatku poté, co podala odvolání žádostí z 26.7.2016, o této žádosti bylo rozhodnuto zamítavě usnesením ze dne 24.8.2016, 23.9.2016 byla opětovně věc předložena Městskému soudu v Praze, když ve spisu jsou založena i vyjádření k odvolání ze strany žalobce, následovala žádost žalobkyně o přednostní vyřízení věci adresovaná Městskému soudu v Praze z 5.října 2016, usnesením Městského soudu v Praze bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně dne 10. října 2016 k odvolání, resp. usnesení z 24.8.2016, následovala opětovná výzva k zaplacení soudního poplatku a následně usnesením odvolací řízení zastaveno z 9.11.2016 pro nezaplacení soudního poplatku, ve věci mimo jiné založeno rozhodnutí Městského soudu v Praze o odmítnutí insolvenčního návrhu dlužníka Harvardského průmyslového holdingu, a.s. - v likvidaci z 8.11.2016, do rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4 bylo podáno odvolání ze strany žalovaného předkládací zprávou byla věc předložena Městskému soudu v Praze 1.12.2016 a následně usnesením Městského soudu v Praze potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně o zastavení odvolacího řízení vedené 13.prosince 2016, právní moci nabylo rozhodnutí 27.12.2016

Z podstatného obsahu spisu **Obvodního soudu pro Prahu 4 sp.zn. 38C 275/2012** má soud za zjištěn následující průběh řízení: podaná žaloba na vydání bezdůvodného obohacení ve výši 25,968.000,-Kč s příslušenstvím dne 6.9.2012 k Obvodnímu soudu pro Prahu 4 Harvardským průmyslovým holdingem, a.s. v likvidaci proti Victoria Security Printing, a.s., výzva k zaplacení soudního poplatku, který byl následně zaplacen a přeposlání žaloby k vyjádření se žalovanému, 22.11.2012 se žalovaný vyjádřil k žalobě – mimo jiné uvedl souhlas s přerušением řízení do skončení odvolacího řízení vedeného u Nejvyššího soudu ve věci sp.zn. 43C 277/2004, pokud jde o sp.zn. Obvodního soudu pro Prahu 4, následovalo stanovisko žalobce k přerušení řízení, se kterým nesouhlasil, a to vyjádřením z 23.11.2012, usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 z 18.1.2013 bylo rozhodnuto o přerušení řízení do skončení dovolacího řízení vedeného u Nejvyššího soudu v Brně pod sp. zn. 29 Cdo 2483/2012, následovalo odvolání žalobce proti tomuto usnesení

z 31.1.2013 – věc byla předkládána Městskému soudu v Praze, který rozhodl následně usnesením z 18.4.2013, že se řízení nepřerušuje, tedy změnil rozhodnutí soudu prvního stupně, další návrh na přerušování řízení soud obdržel 20.6.2013 ze strany žalovaného pro nové důvody, taktéž vyjádření žalovaného k samotné žalobě z 20.6.2013, stanovisko žalobce soud obdržel 20.8.2013, když žádal projednání věci a navrhoval důkazní návrhy, následně bylo uloženo žalobkyni zaplatit zálohu na náklady k důkazu znaleckým posudkem usnesením z 30.8.2013, následovalo složení zálohy a usnesením ze dne 8. října 2013 byl ustanoven Trigon s.r.o. znalecký ústav k vypracování znaleckého posudku z odvětví ekonomika, ceny a odhady nemovitostí, následovalo vyjádření žalovaného ze dne 22.10.2013, vyjádření znaleckého ústavu o nemožnosti zpracovat znalecký posudek 21.10.2013 a usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 z 30.10.2013 bylo na tuto žádost reagováno, zproštěn znalecký ústav Trigon s.r.o. povinnosti vypracovat znalecký posudek a ustanoven nový znalecký ústav Ekvita Consulting s.r.o. k vypracování znaleckého posudku, následovalo vyjádření z 18.12.2013 žalovaného, prodloužena lhůta k vypracování znaleckého posudku do 25.2.2014 ze strany soudu a následně založen znalecký posudek k doručení 3.3.2014, usnesením ze dne 4.3.2014 bylo přiznáno znaleckému ústavu znalečné, nařízeno ústní jednání na 24.4.2014 referátem z 4.3., následně došlo k odročení ústního jednání na 15.5.2014 z důvodu kolize jednání zástupce žalobkyně, tedy k její žádosti, 18.3.2014 soud obdržel návrh na vydání předběžného opatření ze strany současného žalobce a usnesením ze dne 18.3.2014 bylo nařízeno předběžné opatření týkající se zakazu nakládání s nemovitostmi zde vyjmenovanými, proti rozhodnutí bylo podáno odvolání žalovaným 1.4.2014 a po výzvě k zaplacení soudního poplatku a jeho zaplacení, když bylo rušeno ústní jednání nařízeno na 15.5.2014 z důvodu nutnosti projednání odvolání do předběžného opatření, věc předložena Městskému soudu v Praze 12.5.2014 k rozhodnutí s tím, že Městský soud v Praze usnesením ze dne 15.5.2014 změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že se návrh žalobkyně na nařízení předběžného opatření odmítá, právní moci nabylo rozhodnutí 10.6.2014, následovalo nařízení ústního jednání na 21.8.2014, následně vznesena námitka podjatosti ze strany žalovaného, výzva k odstranění vad, námitky podjatosti z 3.července 2014 a vyjádření k výzvě soudu ze strany žalovaného z 8.7.2014, 31.7.2014 soud obdržel oznámení o vstupu vedlejšího účastníka řízení na stranu žalovaného, 5.8.2014 na základě změny rozvrhu práce došlo ke změně projednávajícího soudce a následovala vyjádření žalobce k oznámení o vstupu vedlejšího účastníka doručené 7.srpna 2014 soudu a vyjádření žalovaného a návrh na vstup vedlejšího účastníka z 7.8.2014 ze strany žalovaného, ústní jednání bylo odročováno na neurčito, následně rozhodováno usnesením z 12.8.2014 o zamítnutí návrhu na vedlejší účastenství, jednání z 21.8.2014 odročeno na neurčito, následně vznesen dotaz, zda účastníci trvají na námitce podjatosti – resp. žalovaný, následovalo odvolání vedlejšího účastníka proti usnesení z 19.8.2014, návrh na předběžné opatření doručený soudu 29.8.2014 ze strany žalobce a následné rozhodnutí usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4, jímž bylo vyhověno o návrhu ze dne 2.9.2014, tímto předběžným opatřením bylo zakázáno žalované nakládat s nemovitostmi zde uvedenými, do usnesení podal žalovaný odvolání, následovala výzva k zaplacení soudního poplatku s odvoláním, který byl následně uhrazen, vyjádření žalobce k podanému odvolání doručené 30.října 2014, replika žalované na vyjádření se a následně rozhodnutí Městského soudu v Praze usnesením ze dne 3.12.2014, jímž bylo rozhodnutí soudu prvního stupně potvrzeno s doložkou právní moci 17.12.2014, pokud jde o nařízení předběžného opatření, následoval návrh na zrušení předběžného opatření doručený soudu 19.1.2015 ze strany žalovaného, zpětvzetí žádosti o vstup vedlejšího účastníka na stranu žalovanou, doručený soudu 3.2.2015 a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27.2.2015 s doložkou právní moci 24.3.2015, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, pouze změněn výrok částečně, pokud jde o nepřipuštění vedlejšího účastníka na straně žalované do řízení, dále rozhodováno Obvodním soudem pro Prahu 4 usnesením ze dne 28.4.2015 o zrušení předběžného opatření ze dne 2.9.2014 s doložkou právní moci 15.5. a dále přerušeno řízení do pravomocného skončení řízení vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 4 sp.zn. 43C 277/2004, a to usnesením ze dne 21.5.2015 s doložkou PM 27.7.2015 ve spojení s usnesením odvolacího soudu, proti rozhodnutí původně podáno odvolání, když Městský soud v Praze usnesením ze dne 17. července 2015 potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně ohledně přerušování řízení, 17.8.2015 soud obdržel dovolání

žalované do přerušení řízení, následovala žádost o zaplacení soudního poplatku, který byl následně složen a věc předkládána Nejvyššímu soudu ČR s předkládací zprávou z 16.9.2015 a dovolání následně odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu sp.zn. 28Cdo 4267/2015-327 s doložkou PM 27.1.2016, žádost o pokračování řízení byla adresována Obvodnímu soudu pro Prahu 4 14.4.2016 ze strany žalovaného, následně usnesením z 7.4.2016 rozhodnuto tak, že v řízení pokračuje, nařízeno ústní jednání na 12.10.2016, obdržen návrh žalobce na přerušení řízení do pravomocného rozhodnutí o dovolání žalobkyně u Nejvyššího soudu, vyjádření žalované k návrhu na přerušení řízení, doručené 19.9.2016 a usnesením z 27.9.2016 rozhodnuto tak, že návrh žalobce na přerušení řízení se zamítá s doložkou právní moci 29.9.2016, následovalo zpětvzetí žaloby žalobcem 10.10.2016 s tím, že bylo následně odročeno ústní jednání nařízené na 12.10.2016 a po vyjádření strany žalované následně rozhodnuto usnesením o zastavení řízení v plném rozsahu a o povinnosti k zaplacení náhrady nákladů řízení a vrácení poměrné části zaplaceného soudního poplatku, a to rozhodnutím z 25.10.2016, výrok I. ohledně zastavení řízení nabyt právní moci 11.11.2016, další výrok následně 19.1.2017 pokud jde o výrok II., výrok III. 11.11.2016, ve věci bylo dále podáno odvolání žalobkyně 3. listopadu 2016, odvolání proti výroku III. následně ze strany žalované, předkládací zprávou z 23.11.2016 byla věc předložena Městskému soudu v Praze, který rozhodoval usnesením ze dne 5.1.2017 tak, že rozhodnutí soudu prvního stupně ve výroku II. potvrdil, pokud jde o náhradu nákladů řízení odmítl odvolání žalovaného v části výroku III. o vrácení soudního poplatku a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, právní moci nabylo rozhodnutí 19.1.2017

5. Soud zamítl další návrh na doplnění dokazování listinnými důkazy založenými ve spise a navrženými v podáních účastníků, a to konkrétně výpisy z bankovních účtů potvrzující zaplacení náhrady nákladů řízení v obou řízeních, prohlášením JUDr. Kludského z února roku 2018, výpisy z bankovního účtu a exekuční příkaz potvrzující zaplacení 26 000 000 Kč dle rozsudku, exekučními příkazy k úhradě nákladů exekuce č.j. 144 EX 81/17-80 vydaným soudním exekutorem JUDr. Miroslavem Zwiefelhoferem, dále exekučním příkazem vydaným tímž soudním exekutorem pod sp.zn. 144 EX 81/17-65, sdělením ze 4.4.2017 Exekutorského úřadu Praha 3 ohledně celkové vymáhané povinnosti, smlouvu o postoupení pohledávek uzavřenou mezi Victoria Security Printing a. s., a ALKONY-CZ, a. s., s postupitelem Harvardský průmyslový holding a. s. – v likvidaci ze 14.11.2016, k prokázání postoupení pohledávek a výzvy k úhradě dluhu ze dne 5.6.2017 včetně přihlášek pohledávek k Městskému soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 90 IMS 71/08/2017 vůči HBS-poradenská a. s., ze strany žalobce, a dále žádostí o výslech svědka Ing. Šetrála, a to pro nadbytečnost a ekonomii řízení, když na základě provedeného dokazování a právního hodnocení věci lze ve věci rozhodnout a další dokazování se jeví nadbytečným a neekonomickým.
6. Na základě provedeného dokazování soud činí tento závěr o skutkovém stavu věci: Žalobce byl účasten řízení vedeného nejprve u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp.zn. 43 C 277/2004 o určení vlastnického práva k nemovitostem, když na základě rozsudku soudu prvního stupně z 13.5.2011 bylo určeno vlastnické právo žalobce, a to k nemovitostem nacházejícím se v katastrálním území Michle, obec Hlavní město Praha, zapsaných v katastru nemovitostí pod listem vlastnictví 1619, když rozsudek byl potvrzen následně k podanému odvolání Městským soudem v Praze dne 4.4.2012, následně k podanému dovolání však byl rozsudek soudem dovolacím zrušen 27.11.2014 a následně po podaném dovolání a vyjádření právního názoru byla věc skončena zamítnutím žaloby rozhodnutím soudu prvního stupně 1.12.2015 s tím, že v rámci tohoto rozhodnutí byla dále uložena žalobci povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši 114 156 Kč žalovanému, a dále v rámci odvolacího řízení taktéž částka 2 904 Kč. V mezičase bylo vedeno řízení před Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. 38 C 270/2012 o zaplacení částky 25 968 000 Kč žalobcem, jakožto náhrady za bezdůvodné obohacení spočívající v neoprávněném užívání nemovitostí, a to díky pravomocnému rozhodnutí z 13.5. 2011, na základě něhož se žalobce stal vlastníkem nemovitostí, a to do doby, nežli bylo toto zrušeno Nejvyšším soudem; 2.9.2014 bylo vyhověno návrhu na vydání předběžného opatření, kterým bylo žalovanému zakázáno nakládat s

nemovitostmi, které ve vlastnictví zbyly, 10.10.2016 následně žalobce vzal v důsledku výsledku předchozího řízení žalobu zpět, neboť odpadl právní titul pro vedení tohoto řízení, a řízení bylo následně zastaveno a žalobce byl povinován zaplacením náhrady nákladů řízení protistraně ve výši 266 926 Kč. Následně došlo i ke zrušení předběžného opatření. Žalobce užíval předmětné nemovitosti v období od 1.6.2012 do 11.1.2015. Ve věci bylo zahájeno dále řízení proti současnému žalobci, který vystupoval v procesním postavení žalovaného u Obvodního soudu pro Prahu 4, pod sp. zn. 8 C 248/2015 o zaplacení částky 20 000 000 Kč a náhrady nákladů řízení jako škody vzniklé v důsledku vydání předběžného opatření protistraně v předmětném řízení předešlém, když na základě rozhodnutí z 27.6.2016 bylo soudem prvního stupně uloženo žalobci, v procesním postavení žalovaného, zaplatit protistraně částku 20 000 000 Kč s úrokem z prodlení a dále náhradu nákladů řízení ve výši 1 254 947 Kč. Celkově tedy nároky ve výši 26 573 149,40 Kč. Žalobce uplatnil nárok na náhradu škody spočívající ve vynaložených nákladech právního zastoupení svých i protistrany, včetně náhrady škody, která mu byla uložena v posledním z rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 8 C 248/2015 z titulu nezákonných rozhodnutí u žalované, taktéž uplatnil nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění z titulu nesprávného úředního postupu v řízení vedeném pod sp.zn. 43 C 277/2004 u žalované dne 14.12.2017. Žalovaná nárokům žalobce nevyhověla stanoviskem ze 14.6.2018.

7. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/98 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v platném znění (dále jen „OdpŠk“) stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
8. Podle § 5 OdpŠk, stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.
9. Podle § 7 OdpŠk, právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.
10. Podle § 8 odst. 1 nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
11. Podle § 13 OdpŠk, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle odst. 2 právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
12. Podle § 14 OdpŠk odst. 1, 3 nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6. Uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.
13. Podle § 15 odst. 1, 2 OdpŠk, přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do 6 měsíců od uplatnění nároku. Podle odst. 2 domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do 6 měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
14. Podle § 31 odst. 1 OdpŠk náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným

účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Podle odst. 2 náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. Podle odst. 3 náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.

15. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk, bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možné hradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlídně k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem, podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí, nebo § 20 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlídně se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
16. Na základě provedeného dokazování a právního hodnocení věci uvedeného shora, soud uvádí, že se zabýval jednotlivými dílčími nároky, které žalobce řádně, ve smyslu ustanovení § 14 a 15 OdpŠk, u žalované předběžně uplatnil svou žádostí dne 14.12.2017, tedy nároky mohou být projednány před soudem, neboť žalovaná na ně svým stanoviskem ze 14.6.2018 reagovala negativně, když ani jeden z nich neuznala. Nejprve se soud zabýval tím, zda v předmětných řízeních vedených před Obvodním soudem pro Prahu 4 došlo k vydání nezákonných rozhodnutí, na základě nichž žalobce žádal náhradu majetkové újmy, a to spočívající ve vynaložených nákladech obhajného buď protistraně na základě pravomocných rozhodnutí či nákladech obhajoby svých. Z průběhu sporu vedeného před Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. 43 C 277/2004 lze dojít k závěru, že došlo k vydání nezákonných rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 7a 8 OdpŠk, když však je nesporné, že tato rozhodnutí byla vydána ve prospěch žalobce, nikoliv v jeho neprospěch. Žalobce byl v daném řízení původně úspěšný, když bylo určeno vlastnické právo k nemovitosti v jeho prospěch, až následně byla žaloba zamítnuta poté, co Nejvyšší soud České republiky 27.11.2014 zrušil původní rozsudky soudů prvního a druhého stupně, které potvrzovaly vlastnické právo žalobce k předmětným nemovitostem. Žalobce z tohoto řízení vyžadoval zaplacení částky 53 656 Kč jakožto náhrady nákladů řízení za tzv. nadbytečnou část řízení vzhledem k existenci nezákonného rozhodnutí v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 43 C 277/2004, a to když uváděl, že na základě rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 1.12.2015 v řízení vedeném pod sp. zn. 43 C 277/2004 byl povinen zaplatit protistraně na náhradu nákladů řízení částku 114 156 Kč a část této náhrady ve výši 53 656 Kč pak, dle jeho skutkových tvrzení, připadá na část soudního řízení, jehož výsledkem bylo vydání nezákonných rozhodnutí. Nebýt těchto nezákonných rozhodnutí, dovozoval žalobce, že by této povinnosti v této výši nebyl povinen k zaplacení. Dále žádal taktéž zaplacení částky 27 310,50 Kč jako nákladů právního zastoupení samotného žalobce, když uváděl, že v důsledku vydání nezákonných rozhodnutí musel na své právní zastoupení v předmětném řízení zaplatit právě tuto částku.
17. Nárok na náhradu těchto nákladů řízení pak soud neshledává důvodnými, neboť šlo v prvním z požadovaných nároků o náklady protistraně uložené jí rozsudkem z 1.12.2015 k zaplacení samotnému žalobci, tedy pouze jejich části, jak sám žalobce uváděl, když o nich již bylo pravomocně rozhodnuto a žalobce je mohl uplatnit v původním řízení, a to ve smyslu ustanovení §31 odst. 2 OdpŠk, nároku proto nelze vyhovět. Soud taktéž uvádí, že nejde o jakékoliv náklady, které by bylo možné brát jakožto nadbytečnou část řízení, nelze dovozovat ani, že by bývaly nebyly

vznikly, kdyby v řízení nebyla vydána nezákonná rozhodnutí, a že by žalobce nebyl povinován k jejich zaplacení právě v této výši. Shodně pak lze argumentovat, pokud jde o náklady řízení, které pocházejí z téže části řízení, a to jakožto náklady právního zastoupení samotného žalobce, které vyčíslil v částce 27 310,50 Kč. Nad rámec shora uvedeného pak soud uvádí, že ani není zřejmé, jakým způsobem žalobce k této výši dospěl, když je nikterak nekonkretizoval, neuvedl jejich výčet, v tomto smyslu neunesl své břemeno tvrzení a břemeno důkazní.

18. Shodně pak soud postupoval v rámci zamítnutí dalších nároků na náhradu majetkové škody, a to spočívajících v nákladech ve výši 266 926 Kč jakožto nákladů protistraně zaplacených ve sporu vedeném pod sp. zn. 38 C 275/2012. Jak bylo již uvedeno v řádné argumentaci žalované, se kterou se soud plně ztotožňuje, žalobce dané řízení vyvolal, když vycházel z původních rozhodnutí v řízení předešlém pod sp. zn. 43 C 277/2004, a vyvolal řízení o vydání bezdůvodného obohacení. Sám si však způsobil svým dalším procesním postupem i průběh daného řízení, když nesouhlasil s jeho přerušением do skončení dovolacího řízení v původní věci a vzal žalobu následně zpět ještě před výsledkem samotného dovolacího řízení. V dané věci lze souhlasit s žalovanou, že je přetržena příčinná souvislost mezi tvrzeným odpovědnostním titulem, tedy nezákonným rozhodnutím v původním řízení, a vynaložením nákladů, které mu byly následně uloženy v důsledku procesního postupu žalobce v řízení sp. zn. 38 C 275/2012 spočívajícím v následném zpětvzetí nároku a nutnosti zastavení řízení a taktéž uložení povinnosti v důsledku toho zaplacení náhrady nákladů protistraně. O těchto nákladech potom bylo taktéž pravomocně rozhodnuto a žalobce se do nich nikterak neodvolal, nebyly nikterak změněny ani zrušeny.
19. Pokud jde o poslední z částek majetkové újmy, částku 26 573 149,40 Kč, žádanou jako pravomocně uloženou povinnost k zaplacení náhrady škody protistraně rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 8 C 248/2015-67 z 27.6.2016 jakožto důsledku vedených řízení předchozích, ani zde nelze dospět k oprávněnosti daného nároku, když podle § 77a odst. 1 o.s.ř. zaniklo-li nebo bylo-li zrušeno nařízené předběžné opatření z jiného důvodu než proto, že návrhu ve věci samé bylo vyhověno, nebo protože právo navrhovatele bylo uspokojeno, je navrhovatel povinen nahradit škodu a jinou újmu každému, komu předběžným opatřením vznikla. Této povinnosti se navrhovatel nemůže zprostit, ledaže by ke škodě nebo k jiné újmě došlo i jinak. Žalobkyně se náhrady škody vůči žalobci domáhala právě z titulu nařízeného předběžného opatření a následné újmy, která jí byla způsobena, a to v předešlém řízení. Plnění pravomocně uložené povinnosti potom škodu nikterak nepředstavuje.
20. Pokud jde o nárok na nárok na nemajetkové újmy žádaný ve výši 250 000 Kč z titulu nesprávného úředního postupu v řízení prvním, tedy před Obvodním soudem pro Prahu 4 pod sp. zn. 43 C 277/2004, soud uvádí, že se tímto nárokem zabýval taktéž odděleně, a zjišťoval existenci odpovědnostního titulu, příčinné souvislosti a vzniku a výše nemajetkové újmy, kterou žalobce v předmětném řízení uváděl. Řízení, jak bylo prováděno v rámci dokazování, bylo vedeno celkově na třech stupních soudní soustavy a před soudem Ústavním, po dobu 13 let a 4 měsíců, meritorně ve věci bylo rozhodováno 3x soudem prvního stupně, 3x soudem druhého stupně, 2x soudem Nejvyšším a 1x soudem Ústavním. Nad rámec toho soud uvádí, že Nejvyšší soud v rámci prvního zrušujícího rozhodnutí dne 27. 11. 2014 ve svém odůvodnění rozhodnutí uvedl odchýlení se od ustálené judikatury soudy prvního a druhého stupně, a z tohoto důvodu proto bylo rozhodnutí soudu prvního a druhého stupně zrušeno. I přes stupně soudní soustavy, které je ve věci meritorně rozhodovaly a složitost řízení po skutkové, právní a procesní stránce, kterou soud taktéž shodně s žalovanou shledal, když v řízení soudy rozhodovaly opakovaně procesně v projednávaném řízení o odmítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření (2x), o nařízení předběžných opatření (2x), vyzývaly žalobce k odstranění vad podání, opakovaně vyzývaly k plnění poplatkové povinnosti, o prodloužení soudcovské lhůty k žádosti žalobce, návrhy na zrušení předběžných opatření (3x), byla vracena jistota z předběžných opatření (opakovaně), řízení bylo přerušeno do rozhodnutí Ústavního soudu, bylo rozhodováno o odvolání do přerušení řízení, věc byla

komplikována dotazy a součinností ministerstva spravedlnosti a Policie ČR, ve věci proběhlo celkem 11 ústních jednání před soudem I. stupně, 8 odvolacích jednání a soud byl nucen řešit opakované žádosti žalobce o odročení ústních jednání (5x), soud uvádí, že i přesto celkovou délku řízení shledal nepřiměřeně dlouhou a odpovědnostní titul ve smyslu ustanovení § 13 OdpŠk je v dané věci dán. To vše i za situace, kdy soud neshledal výrazné průtahy na straně soudu či účastníků řízení, jeden výraznější průtah však je zaznamenán v rámci rozhodování Nejvyššího soudu, kterému byla věc předložena k rozhodnutí o dovolání 20.8.2012, pokud jde o dovolání první, bylo pak rozhodnuto až dne 27.11. 2014, tedy po více jak 2 letech, k jiným dílčím průtahům soud v rámci provedení dokazování v předmětném spise nedospěl.

21. Pokud jde o formu zadostiučinění, soud s ohledem na délku řízení a rozhodování soudů dospěl k závěru o nutnosti finančního zadostiučinění, když pouhé konstatování porušení práva se v dané věci nejevilo dostačujícím zadostiučiněním. Pro daný typ řízení a jeho délku volil částku 17 000 Kč za rok trvání daného řízení, za první dva roky v částce poloviční, a dospěl k základní částce finančního zadostiučinění v předmětném řízení ve výši 209 667 Kč. Tuto částku pak podrobil jednotlivým kritériím § 31a OdpŠk, když ponižoval částku o 30% z důvodu **složitosti** řízení, a to především s ohledem na složitost skutkovou, právní a taktéž procesní. O této složitosti již bylo uváděno shora, když především soud poukazuje na stupně soudní soustavy, které opakovaně ve věci rozhodovaly, jejichž rozhodování si samozřejmě vyžádalo delší průběh řízení, a taktéž, pokud jde o rozhodování v procesní rovině, především ohledně návrhů na vydání předběžných opatření, které byly rozhodovány opakovaně soudy prvního a druhého stupně, které taktéž řízení do určité míry zatížily svou časovou náročností. Jak bylo uváděno shora, i po stránce procesní a především pak právní byla věc složitá, když předmětem sporu byl návrh žalobce na určení vlastnictví nemovitosti, když tento svůj nárok odůvodňoval neplatností kupní smlouvy uzavřené předchozím managementem žalobce s žalovanou z důvodu neuhrazení kupní ceny, která měla být uhrazena pomocí zápočtu pohledávek, když tyto byly navíc poskytovány mezi subjekty se zahraničním prvkem a s delším časovým odstupem před podáním žaloby a část z nich sloužila i jako vklad do obchodního jmění jiných subjektů. Tomu odpovídala i náročnost dokazování listinnými důkazy a součinnost orgánů činných v trestním řízení, která byla taktéž vyžadována.
22. Pokud jde o kritérium **jednání poškozeného**, kterým přispěl k průtahům řízení a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, soud ponižoval výslednou částku o 10%, když v průběhu řízení bylo zjištěno, že žalobce se opakovaně podílel na délce řízení opakovanými žádostmi o odročení jednání, žádostmi o prodloužení soudcovské lhůty k výkonu povinností uložených mu soudem, podával vadnou žalobu, neplnil poplatkovou povinnost.
23. Pokud jde o **postup orgánů veřejné moci** během řízení a taktéž **významu předmětu řízení** pro poškozeného, soud uvádí, že pokud jde o postup, tento byl již dostatečně zohledněn ve formě a výši finančního zadostiučinění, když soud shledal finanční zadostiučinění formou přiměřenou, a z tohoto důvodu proto není na místě jakékoliv navyšování či ponižování předmětné částky. Pokud jde o význam předmětu řízení pro účastníka, tento nebyl shledán jako vyšší, když Evropský soud pro lidská práva předmětný typ řízení neřadí mezi řízení, kterým přisuzuje zvýšený význam řízení pro účastníky (za řízení se zvýšeným významem pro účastníky jsou považována zejména řízení trestní, opatrovnická, pracovníprávní, o osobním stavu, ve věcech sociálního zabezpečení a týkající se zdraví nebo života). Předmětem předmětného řízení bylo, jak bylo již uváděno shora, určení vlastnického práva k nemovitostem, následný návrh na vydání bezdůvodného obohacení na základě rozhodnutí vydaných v předchozím řízení a následně podaný návrh na náhradu škody protistranou proti žalobci s ohledem na vydaná předběžná opatření v předchozích řízeních a jejich následné zrušení. Pokud jde o samotný význam předmětu řízení, žalobce tento netvrdil a neprokazoval.
24. Soud proto závěrem uvádí, že dospěl k finančnímu zadostiučinění poniženém o 40%, pokud jde o

základní částku, a adekvátní zadostiučinění určil v částce 125 800 Kč. Tuto částku pod výrokem I. pak uložil žalované k zaplacení spolu se zákonnými úroky z prodlení žádanými od 15.6.2018 do zaplacení, tedy od uplynutí 6 měsíců od uplatnění nároku žalobcem u žalované v zákonné výši dle ustanovení § 1970 občanského zákoníku.

25. Ve zbytku nároků na náhradu majetkové a nemajetkové újmy pak soud žalobu pod výrokem II. zamítl, když tyto neshledal důvodnými s ohledem na argumentaci uvedenou shora.
26. Pokud jde o výrok o náhradě nákladů řízení, soud úspěch účastníků posuzoval dle ust. §142 odst. 2 o. s. ř., když v projednávané věci šlo o kumulaci nároků (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1435/2015) na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy. Při určení výše náhrady nákladů řízení, vycházející u náhrady škody ze samotných částek těchto nároků a u náhrady nemajetkové újmy pak z tarifní sazby 50 000 Kč dle § 9 vyhlášky č. 177/1996 Sb. soud uvádí, že s ohledem na zamítnutí žaloby ve značné výši potom úspěch žalobce je pouze nepatrný, proto určil ve smyslu ustanovení § 142 odst. 2 o.s.ř. povinnost žalobci k zaplacení žalované náhrady nákladů řízení v plné výši, která spočívá v nákladech nezastoupeného účastníka ve smyslu ustanovení § 151 odst. 3 o.s.ř. za jednotlivé úkony žalované, a to za vyjádření k žalobě z 5.9.2019, souhlas s částečným zastavením 10.6.2020, 2x účast na jednání ve dnech 26.5.2020 a 14.7.2020, a 2x příprava na předmětná ústní jednání, tedy celkem 6x 300 Kč dle vyhlášky č. 254/2015 Sb. Ministerstva spravedlnosti, tedy v celkové výši 1 800 Kč.
27. Lhůta k plnění ve výroku I. byla stanovena ve lhůtě 15 dnů s ohledem na organizačně technické možnosti žalované plnit dle ustanovení § 160 odst. 1 o. s. ř., ve výroku III. ve lhůtě 3 dnů, když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší či plnění ve splátkách pro samotného žalobce, pokud jde o náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího, ve třech vyhotoveních.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout jeho výkon soudem, či nařízení exekuce.

V Praze dne 14. července 2020

Mgr. Lucie Vítková v. r.
soudkyně